103 “Allah gökleri, gördüğünüz direkler olmadan yükseltendir…” ne demektir

Rad 2: “Allah gökleri, görebileceğiniz direkler olmadan yükseltendir…”

Göklerin Dünya’nın uçlarındaki direklerle yükseldiğinin sanıldığı bir zamanda Kuran görebileceğimiz direkler olmadan göklerin yükseltildiğini, yani evrenin direkler üzerinde yükselmediğini bildirir. Kuran’ın bu ifadeleri insan yazması bir kitabın söylemek istemeyeceği ve o zaman için anlaşılmaz bulunacak ifadelerdir. Bu tür ifadeler o zamanda Kuran’ın reddini kolaylaştıracakken Kuran hep gerçekleri söylemiş, hiç hata yapmamıştır.

Kuran indikten sonra bile İbni Abbas (Ölümü Hicri 68 / Miladi 687), Mücahid (Ölümü Hicri 100 / Miladi 718), İkrime (Ölümü Hicri 115 / Miladi 733) gibi müfessirler gökyüzünü ayakta tutan direklerin (dağların) varlığına inanıyorlardı. Bu şahıslar, Kuran’ın ayetinin sadece görünen kısmı belirttiğini, görünmeyen alanda gökleri ayakta tutan direklerin var olduğunu savundular. Gökyüzünün, Dünya’nın ucundaki dağlara yaslandığı fikrini, Babilliler gibi tarihte savunan topluluklar oldu.

İlgili Makaleler

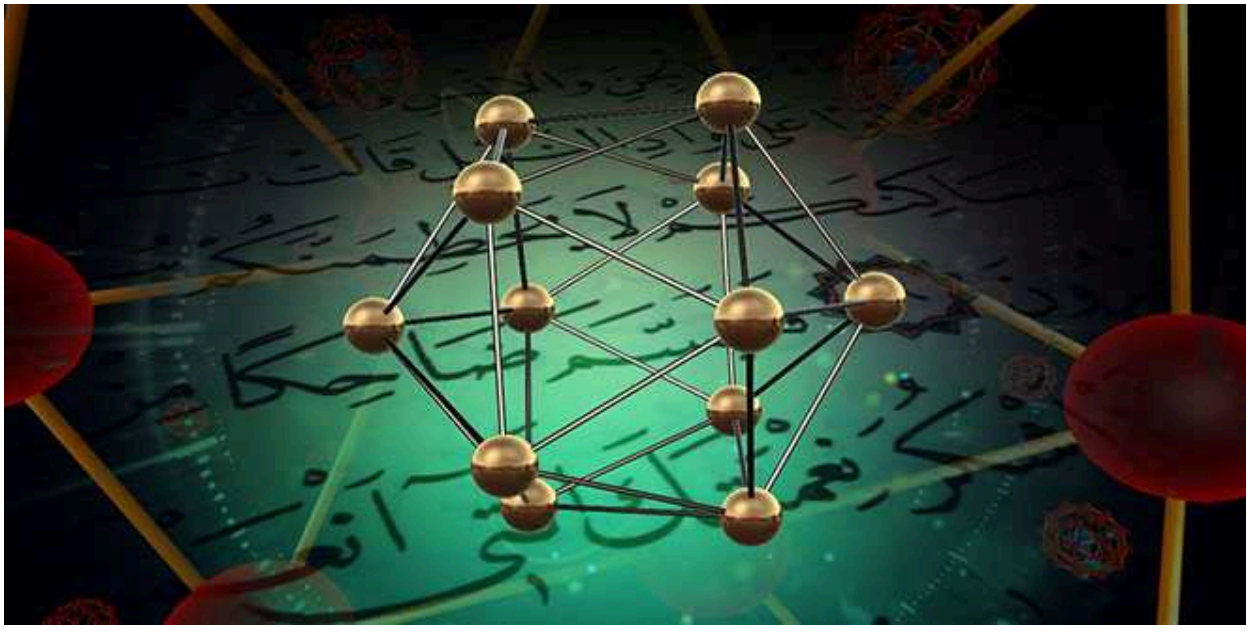

- 71# DEMİRİN GÖKTEN YAĞMURLA İNİŞİ (HADİD 25) 24 Ekim 2018

Kuran'ın bu ifadesi görünmez direkler olarak ta anlaşılabilir. Görünmez direkler ifadesi de uzayın dokusunu anlatmak için muhteşem bir ifade. Çünkü uzayın dokusunda bulunan "karanlık madde" yıldızların ve galaksilerin birbirlerine geçmesini engelleyip onları birbirinden uzak tutuyor. Yine yer çekimi kuvveti ve merkez kaç kuvvetleri de gezegenleri adeta bir görünmez iple veya direkle yıldızlara bağlıyor.

Ne ilginç değil mi? Uzaya uydular gönderiyorsunuz ve uydular Dünya'nın etrafında asılı kalıyor. Üstelik bunun için hiçbir ip veya direk kullanmanıza gerek yok. Sanki bir direkle onları orada tutuyormuş gibi Dünya'dan ayrılmıyorlar, üstünüze de düşmüyorlar. Üstelik Dünya korkunç bir hızla güneşin etrafında dönerken ve güneş daha büyük bir hızla uzayda seyahat ederken bu uydular sanki iple Dünya'ya bağlanmış veya bir direkle Dünya'nın tepesinde tutuluyor gibi. Oysa bu harikulade işi yapmak için ne ipe gerek var ne direğe. Fakat bu göremediğimiz güçlü bir direk olmadığı anlamına gelmiyor tabiki. Gizli görünmez bir direk olan **yerçekimi,** uyduları gökyüzünde öylece tutuyor. Ne üstümüze gelmesine izin veriyor ne de kaçmasına.

Bu yerçekimini tanımlamak için ip tabiri mi daha uygun düşer yoksa direk tabiri mi? Direk tabiri daha uygun çünkü ipin özelliği, bağlandığı nesnenin kaçmasına engel olabilmesinde karşın üstünüze gelmesine engel değildir. Ama direğe bağlı bir nesne ise hem kaçamaz hem de üstünüze gelemez. Belirli bir hizada öylece kalakalır.

Uyduların sabit kaldığı bu noktaya yörünge diyoruz. Göklerin ana kanunlarından ve dört kuvvetinden biri yerçekimidir. Yerçekimi kuvveti Ay'ı görünmez bir iple veya direkle Dünya'ya bağladığı gibi, Dünya'yı da görünmez bir direkle Güneş'e bağlar. Bütün uzay bu birbirlerine ağ gibi geçmiş görünmez direklerle bağlanır. Böylece uzayda bir uzay dokusu oluşur.

Şimdi şu ayete bakın:

Rad 2: "Allah gökleri, görebileceğiniz direkler olmadan yükseltendir…"

Ne kadar muazzam açıklıyor değil mi? Göklerdeki yıldızları dengeleyen kuvvetin, “*görünmez direkler*” tabiri ile açıklanması ne kadar müthiş.

Kuran’da bazı ayetler vardır ki müteşâbihtir. Bunlar az sayıdadır. Bu ayetlerin asıl manasının yanında benzer manaları da vardır. Bir devrin insanı kendi bilgi seviyesi içinde bir manayı anlarken, başka devrin insanı daha ileri manaları bu müteşabih ayetlerden anlar. Kuran’ın usta söz söyleme sanatı ve benzerinin yapılamaması sırrı burada işte. Örneğin bazı bilimsel gerçeklerden bahseden ayetler müteşâbihtir. **Müteşabih ayetler eski zaman insanlarının hayaline kendi bildiklerine göre manzaralar getirir ve bilinçlerini incitmezken, teknoloji devri âlimleri ise aynı ayeti görünce hakikati hemen anlarlar.** Bu sözlerin sıradan olmadığını, hayal karışmadığını ve evreni en ince bir edebi üslupla mükemmel tanımladığını bilirler. **Yani bu müteşabih ayetlerden her devrin insanının kendi anlayışıyla bir payı vardır.** Fakat en üstün manası bilgi toplumunda anlaşılabilir. Çünkü aşağıdaki ayette bunları âlimlerin bilebileceğini anlatır. Ve kalplerinde eğrilik bulan insanların da bu ayetlerin arkasına düşüp te akıllarınca Kuran’ın yanlış olduğunu ispatlamaya çalışacaklarını haber verir. Bunu yazmamın sebebi birçok ateist sitede bu mucize ayetin Kuran’ın bir yanlışı olduğu ve sanki ilkel bir anlayışı yansıtıyor olduğunun iddia edilmesi idi. Oysa böyle müteşabih ayetlerin, edebi ince bir şekilde hiçbir çağın anlayışını incitmeyen harika bilimsel gerçeklerden haber verdiği yavaş yavaş ortaya çıkıyor.

Al-i İmran 7 : “Sana kitabı indiren O’dur. Onun bazı âyetleri muhkemdir (anlamlarını herkes bilir) kitabın esasını teşkil ederler; diğerleri de müteşâbihtir (o işte uzmanlaşmış kişiler anlar). Kalplerinde eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onu açıklamak için ondaki müteşâbih âyetlerin peşine düşerler. Hâlbuki onun açıklamasını ancak Allah ve “ona inandık, hepsi Rabbimiz tarafındandır” diyen ilimde yüksek payeye erişenler bilir. Ancak akıl sahipleri düşünüp anlar.”